

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0006

A pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintése és kihívásai

Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintéséről és kihívásairól: hatások és a pénzügyi szabályozás hatékonyabb és eredményesebb uniós keretei és a tőkepiaci unió felé vezető út (2015/2106(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „A tőkepiaci unió kiépítése” című bizottsági zöld könyvre (COM(2015)0063), valamint a Parlamentnek a zöld könyvről szóló, 2015. július 9-i, állásfoglalására¹,
- tekintettel az uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó, Jacques de Larosière által vezetett magas szintű munkacsoport 2009. február 25-i jelentésére,
- tekintettel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2015. júliusi jelentésére a bankfelügyelet hatásáról és elszámoltathatóságáról,
- tekintettel „Az elmélyült és integrált uniós tőkepiacok fejlődése útjában álló akadályokkal kapcsolatos előzetes megfontolások” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0013),
- tekintettel a Tanács tőkepiaci unióról szóló, a Gazdasági és Pénzügyi Tanács által 2015. június 19-én elfogadott következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság „Európai beruházási terv” című, 2014. november 26-i közleményére (COM(2014)0903),
- tekintettel az ECON bizottság „A pénzügyi szolgáltatásokról szóló uniós jogszabályok koherenciájának erősítése” című, a bizottságban 2014. január 30-án elfogadott nem hivatalos jelentésére²,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0268.

²

- tekintettel a Bizottság „Az európai pénzügyi szektor megújítása” című, 2014. május 15-i közleményére (COM(2014)0279),
 - tekintettel az „A pénzügyi szabályozási program gazdasági felülvizsgálata” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2014)0158),
 - tekintettel a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének (PFER) felülvizsgálatáról szóló, 2014. március 11-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) küldetéséről és szervezeti felépítéséről szóló bizottsági jelentésre (COM(2014)0508),
 - tekintettel az európai felügyeleti hatóságokról és a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszeréről szóló bizottsági jelentésre (COM(2014)0509),
 - tekintettel az európai gazdaság hosszú távú finanszírozásáról szóló, 2014. február 26-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a Bizottság „Az európai gazdaság hosszú távú finanszírozása” című, 2014. március 27-i közleményére (COM(2014)0168),
 - tekintettel a Bizottság „Minőségi jogalkotással javítani az eredményeken – uniós program” című, 2015. május 19-i közleményére (COM(2015)0215),
 - tekintettel a Bizottság „A minőségi jogalkotással kapcsolatos intézményközi megállapodásra irányuló javaslat” című, 2015. május 19-i közleményére (COM(2015)0216),
 - tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testületnek az állampapír-kitettségek szabályozási kezeléséről szóló, 2015. márciusi jelentésére³,
 - tekintettel az Egyesült Királyság banki normákkal foglalkozó parlamenti bizottságának a banki üzletmenet végleges megváltozásáról szóló zárójelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A8-0360/2015),
- A. mivel a 2007–2008-as pénzügyi válságot és annak széles körű káros hatásait többek között a pénzügyi szolgáltatások megfelelő és minőségi szabályozásának az egyre összetettebb piacokra és termékekre való alkalmazásának hiánya okozta; mivel az elmúlt években elindították az uniós pénzügyi ágazat ambiciózus reformprogramját a pénzügyi szabályozás és felügyelet megerősítése, a pénzügyi stabilitás helyreállítása, a pénzügyi rendszer megrázkódtatásokkal szembeni ellenálló képességének helyreállítása, az adófizetőkre vonatkozó kockázatok korlátozása, valamint a

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0202.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0161.

³

befektetők szükségleteinek és a reálgazdaság finanszírozási igényeinek jobb kiszolgálása érdekében; mivel Európa növekedési kilátásainak javulása ellenére a teljes kilábalás még nem történt meg;

- B. mivel jelentős változások következtek be és zajlanak jelenleg is valamennyi pénzügyi ágazatban, többek között a banki, a biztosítási, az értékpapír-piaci, továbbá a befektetési alapok és a pénzpiac infrastruktúrájában;
- C. mivel a pénzügyi szabályozási reform átültetése és végrehajtása jelenleg is folyamatban van és még nem fejeződött be, számos jelentős reform pedig még mindig esedékes, és különösen számos felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktust vár még véglegesítésre; mivel a banki és a biztosítási ágazatban, valamint a pénzügyi piacokon uralkodó helyzetet folyamatos változások és újítások jellemzik, ami szükségessé teszi ezen ágazatok szabályozásának az arányosság és az eredményesség szempontjából történő állandó értékelését, valamint ebből következően a szabályozás folyamatos kiigazítását;
- D. mivel az Unió tőkepiaca továbbra is szétagrozódott; mivel a tőkepiaci unió esetleg értékes keretet kínálhat ahhoz, hogy a kkv-k számára Unió-szerte egyenlő hozzáférést biztosítsanak a finanszírozáshoz, valamint előmozdítsák a piaci alapú finanszírozás innovatív színtereinek kialakulását; mivel a kkv-kat és a mikrovállalkozásokat érintő hitelhiány egyes konkrét esetei emellett a gazdasági bizonytalanságból és a reálgazdaságra vonatkozó célzott megoldások hiányából is fakadnak; mivel gyakran hivatkoznak az Európai Unió banki alapú viszonyaitól alapjaiban eltérő és sablonszerűen nem másolható vagy alkalmazható egyesült államokbeli tőkepiaci alapú viszonyokra; mivel a tőkepiaci unió lehetőséget jelent az európai uniós tőkepiacok banki alapú finanszírozás kiegészítése érdekében történő erősítésére; mivel a pénzügyi válságot követően az USA-ban a vállalatoknak nyújtott banki hitelezés a tőkepiaci alapú finanszírozásnál erőteljesebben fejlődött;

A jelenlegi keret áttekintése és a kihívások

1. megjegyzi, hogy a Bizottság „Az európai pénzügyi szektor megújítása” című közleménye előzetes áttekintést ad a pénzügyi ágazat reformjairól, de nem nyújt teljes körű értékelést és mennyiségi elemzést az általános hatásokról és az egyes intézkedések közötti kölcsönhatásokról;
2. üdvözli a Bizottság beruházási csomagját, többek között a tőkepiaci uniót; hangsúlyozza a vállalatok kiegészítő, nem banki finanszírozásának szükségességét, továbbá, hogy a tőkepiaci unió kiépítésének alapelveként nagyobb hangsúlyt kell helyezni a végfelhasználókra, azaz a vállalatokra és a befektetőkre; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi stabilitást biztosító hatékony és eredményes pénzügyi szolgáltatási keret előfeltétele a (hosszú távú) beruházások növekedésének és a növekedés ösztönzésének a versenyképes európai gazdaságban; hangsúlyozza a gazdasági és a pénzügyi stabilitás közötti kapcsolatot; hangsúlyozza továbbá, hogy a tagállamokban és az Unióban az egészséges és növekedési potenciállal rendelkező reálgazdaságoz vezető út megbízható gazdaságpolitikákkal, eredményes strukturális reformokkal és józan költségvetési politikákkal van kikövevezve; elismeri azt a jelentős szerepet, amelyet a tőkepiacok a tagállami gazdaságok finanszírozási szükségleteinek kielégítésében játszhatnak;

3. elismeri, hogy a jelenlegi pénzügyi és adósságválság példátlanul káros következményekkel járt, különösen ami a reálgazdaságot és az adófizetők pénzét illeti; ezzel összefüggésben üdvözli az európai intézmények megállapodása nyomán létrejött pénzügyi szabályozást, amely megerősítette Európa pénzügyi struktúráját a jövőbeli válságokkal szemben; üdvözli a Bizottság tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési tervét; üdvözli, hogy a Bizottság a hatékony fogyasztó- és befektetővédelmet a tőkepiaci unió alapját alkotó elvek egyikeként figyelembe vette;
4. elismeri a pénzügyi szabályozás eredményeit a pénzügyi válság bonyolult következményeire való reagálás terén; aggályainak ad hangot a megnövekedett összetettség miatt, amely a nemzetközi, európai és nemzeti szintű követelmények révén a szabályozás és a felügyelet mennyiségi növekedésében, nagyobb részletezettségében és rétegzettségében tükröződik; megjegyzi, hogy az összetett szabályozás a pénzügyi piacok, ezen belül a pénzügyi eszközök, a piaci infrastruktúra és az intézmények összetettségét is tükrözi; hangsúlyozza, hogy a túlzottan összetett szabályozás és a szigorúbb feltételek kedvezőtlenül érinthetik a beruházásokat; úgy véli, hogy a szabályozás összetettségével is foglalkozni kell, különösen a szabályozásnak a pénzügyi termékek nem pénzügyi végfelhasználóira való alkalmazása tekintetében; hangsúlyozza a nemzetközi szabályozói együttműködés szükségességét egy hatékonyabb együttműködéssel és fokozott elszámoltathatósággal rendelkező globális keretrendszeren belül;
5. megjegyzi, hogy egy erős és megbízható tőkepiaci uniónak el kell ismernie az egyéb pénzügyi ágazatokkal való kölcsönös összefüggéseket, további piaci alapú finanszírozási forrásokat kell feltárnia a reálgazdaság számára, és mindenekelőtt jól bevált, meglévő struktúrákon kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy olyan holisztikus szemlélettel kell kezelni a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozását, amelyben a tőkepiaci unió a banki finanszírozás kiegészítéseként működik; szorgalmazza, hogy a tőkepiaci unió a vállalatfinanszírozási szempontokon túlmenően vegye figyelembe a fogyasztók és a befektetők szempontjait is; ebből a célból a Bizottságnak szorosan együtt kell működnie az ERKT-val, az európai felügyeleti hatóságokkal és a nemzeti illetékes hatóságokkal a tőkepiaci unió célkitűzéseinek elérését esetleg veszélyeztető, felfogásbeli eltérések megoldására; felkéri a Bizottságot, hogy használja fel a jól működő bevált gyakorlatokat az Unió egészére kiterjedő tőkepiac kialakítása érdekében;
6. úgy véli, hogy nem mindig a jogi szabályozás a legmegfelelőbb szakpolitikai válasz, és hogy a nem jogalkotási piaci alapú megközelítéseket kellő módon figyelembe kell venni;
7. kéri a Bizottságot, hogy kövessen integrált megközelítést a tőkepiaci unió vonatkozásában, és olyan más szakpolitikai menetrendeket is vegyen figyelembe, mint a digitális egységes piac kialakítása, valamint a társasági jog és a vállalatirányítás területén folyó reformok; úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a technológiai fejlődés legújabb eredményeit; ezzel kapcsolatban aggodalmát fejezi ki a kiberbiztonságot veszélyeztető fenyegetésekkel kapcsolatban, és kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez az uniós stratégia integrált dimenziója legyen;
8. úgy véli, hogy a pénzügyi szolgáltatások hatékony és eredményes uniós szabályozásának koherensnek, következetesnek (ágazatközi alapon is), arányosnak,

az átfedésektől és a felesleges összetettségtől mentesnek kell lennie, továbbá meg kell előznie a jogbizonytalanságot, a szabályozói arbitrázst és a magas ügyleti költségeket; úgy véli továbbá, hogy a szabályozásnak lehetővé kell tennie a közvetítők számára, hogy betöltsék szerepüket a pénzeszközök reálgazdaságba való becsatornázása terén, elősegítve ezáltal a reálgazdaság finanszírozását, a megtakarítók és a befektetők érdekeit kell szolgálnia, eredményesen kell kezelnie a pénzügyi stabilitást és az adófizetőket érintő kockázatokat, megelőzve a pénzügyi válságok újbóli kialakulását, és védelmet kell nyújtania a rendszerszintű kockázatokkal szemben; úgy véli, hogy a szabályozásnak támogatnia kell az egységes piac elmélyítését és olyan kézzelfogható célokra kell összpontosítania, amelyek európai szinten jobban megvalósíthatók, egyúttal teret engedve a helyi irányultságú innovatív finanszírozásnak;

9. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy továbbra is problémák övezik az IBAN-kódokat, amelyeket még mindig nem fogadnak el érvényesnek a számla kibocsátójának tagállamától eltérő tagállamokban székhellyel rendelkező jogalanyok bankszámláit érintő beszedési megbízások esetében;
10. hangsúlyozza a pénzügyi szolgáltatási keret mennyiségi és minőségi megközelítést egyaránt alkalmazó áttekintésének szükségességét; megjegyzi, hogy jelenleg hasonló gyakorlatok vannak folyamatban más jogrendszerekben, különösen az Egyesült Államokban; hangsúlyozza, hogy ennek az áttekintésnek hozzá kell járulnia a reálgazdaság pénzügyi szükségleteit szolgáló, jobban működő pénzügyi piacok kiépítéséhez – többek között a joghézagok, hiányosságok, következetlenségek, ellentmondások és aránytalanságok kezelése révén –, nem szabad csorbítania az eddig elért jogalkotási eredményeket, szem előtt tartva az egyes konkrét jogi aktusokban elfogadott felülvizsgálati záradékokban megfogalmazott kéréseket, és ezt az áttekintést nem szabad a deregulációhoz vezető eljárásnak tekinteni;
11. úgy véli, hogy a pénzügyi szolgáltatások egységes piaca a vállalkozások érdekeit szolgálja, de végső soron a fogyasztók és befektetők előnyére kell válnia; ragaszkodik ahhoz, hogy a határokon átnyúló hozzáférés, értékesítés és befektetés útjában továbbra is fennálló számos akadályt elemezzék, kezeljék és leküzdjék, fenntartva ugyanakkor a legmagasabb szintű befektetővédelmet; emlékeztet arra, hogy a tőkeáramlás akadályainak csökkentése növekedésre gyakorolt hosszú távú hatásai biztonsággal csak akkor jelezhetőek előre, ha a vállalatokra vonatkozó általános ösztönzők meghatározása helyesen történik; fontosnak tartja továbbá a fejlett helyi gazdasági környezetet, amely lehetővé teszi a kisebb vállalatok számára a tőkebevonást a növekedés érdekében;
12. úgy véli, hogy a fogyasztóvédelem nem feltétlenül jelent nagy mennyiségű információt, és ehelyett a tájékoztatás minőségére és érthetőségére kell helyezni a hangsúlyt, lehetővé téve a megfelelő döntéshozatalt – a tájékoztatásnak relevánsnak, pontosnak, összehasonlíthatónak, felhasználóbarátnak, megbízhatónak és időszerűnek kell lennie; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy elképzelhető, hogy a fogyasztók tájékoztatásának sokfélesége és összetettsége végső soron nem a valódi fogyasztói igényeket szolgálja; kiáll a fogyasztók tájékozott döntéséhez és az azzal járó kockázatok megértéséhez szükséges információk megadása és a vállalatok, különösen a kkv-k szükségtelen terheinek megelőzése közötti egyensúly megteremtése mellett; szorgalmazza továbbá az információk további digitalizálását; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi tanácsadóknak és a pénzügyi intézményeknek a

fogyasztóknak tanácsot adó alkalmazottaknak meg kell adni az ahhoz szükséges képzést és időt, hogy képesek legyenek az ügyfeleket pontosan kiszolgálni; rámutat a termékek forgalmazásába való – szükség esetén történő – beavatkozásra vonatkozó tényleges felügyeleti hatáskörök fontosságára; rámutat arra, hogy egyebek mellett a tőkepiaci befektetések előnyeinek és hátrányainak maradéktalan tudatosítása érdekében is szükség van egy több és jobb pénzügyi oktatást célzó, az egyes tagállamok sajátos igényeit figyelembe vevő európai kezdeményezés legkésőbb 2016 vége előtt történő elindítására; hangsúlyozza továbbá, hogy a pénzügyi oktatásnak a kkv-kra kell irányulnia, megtanítva őket tőkepiacok felhasználására; hisz abban, hogy a nagyobb átláthatóság előnyökét jelent annak érdekében, hogy a vállalatok, a befektetők és a fogyasztók átláthassák a piaci szereplők által nyújtott szolgáltatások komparatív költségeit és előnyeit, de rámutat arra is, hogy a nagyobb átláthatóságnak az ügyfelek vagy illetékes felügyeleti hatóságok számára hozzáadott értékkel kell járnia, és annak az információk és adatok gyakorlati felhasználására kell irányulnia;

13. hangsúlyozza az eszközdiverzifikáció előnyeit – az eszközosztályok és az eszközök eredete tekintetében egyaránt –, mivel lehetővé teszi a kockázatok jobb diverzifikálását és a befektetők igényeinek jobb kielégítését; hangsúlyozza, hogy a prudenciális szabályozásnak nem az a célja, hogy bizonyos eszközosztályokat előnyben részesítsen; szorgalmazza a szabályozás olyan kockázatalapú megközelítését, amely azonos kockázatokra azonos szabályokat alkalmaz, és amelyet egyéb standardizált intézkedések egészítenek ki; úgy véli, hogy helyénvaló az eszközosztályok részletesebb kategorizálása, különösen például az olyan kategóriák létrehozása, mint az infrastruktúra; elismeri, hogy az infrastrukturális projektek önmagukban nem kevésbé kockázatosak, és megfelelő prudenciális szabályozást szorgalmaz; a bizonyítékalapú következtetések levonásának lehetővé tétele érdekében támogatja az infrastruktúra kockázataival és előnyeivel kapcsolatos további kutatásokat, valamint az alkalmazott módszertan közzétételét;
14. hangsúlyozza, hogy szükség van a kockázatalapú megközelítésben a következetességre, és így a szabályozási arbitrázs lehetőségének csökkentésére is; hangsúlyozza, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, az Egységes Szanálási Mechanizmus és az Egységes Szanálási Alap rendelkezéseinek egységes nemzeti végrehajtása révén meg kell szüntetni az államháztartások és a bankok közötti nemzeti szintű összekapcsolódást; tudomásul veszi a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és az Európai Rendszerkockázati Testület jelentéseit a bankok állampapír-kitettségről, amelyek alaposan mérlegelik a következőkben megteendő lépéseket; hangsúlyozza, hogy a szakpolitikáknak kifejezetten számításba kell venniük az egyedi és a belső kockázat közötti kölcsönhatásokat, különösen abban az esetben, amikor a pénzügyi intézmények ugyanazokat a szabályozó által jóváhagyott standard kockázati modelleket alkalmazzák;
15. rámutat, hogy a többszörös tőke-, likviditási és tőkeáttételi követelmények esetlegesen nem szándékos következményekkel járhatnak a lejáratú transzformációra, a hosszú távú finanszírozás nyújtására, valamint az árjegyzésre és a likviditásteremtésre nézve, egyúttal emlékeztetve arra, hogy ezek a követelményeket a pénzügyi válságra reagálva vezették be; aggályosnak tartja, hogy az előírások aránytalansága veszélyeztetheti a kis- és közepes méretű bankok üzleti modelljét, és ezért a pénzügyi ágazat szerkezetében nem kívánt következményekkel járhat; felhívja a Bizottságot, hogy a felügyeleti hatóságokkal

együttműködve kiemelt kérdésként kezelve elemezze ezeket a következményeket a banki és biztosítási, valamint a lehetséges kiegészítő ágazatok vonatkozásában;

16. aggodalmát fejezi ki a piaci jogszabályok és a tőkekövetelmények kölcsönhatásával kapcsolatban, miután a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID) felülvizsgálata során szabályozott jogalanyként újabb szervezetek kerültek be annak hatálya alá, de a tőkekövetelményekről szóló rendelet finomítása nem történt meg a cégek e változatosabb formáit megjelenítendő;
17. aggályának ad hangot amiatt, hogy a nem pénzügyi vállalatok európai piaci infrastruktúra-rendeletben (EMIR) előírt érvényes mentesítését a tőkekövetelményekről szóló irányelv és rendelet részben hatálytalanította a hitelértékelési korrekciós (CVA) követelmény alkalmazásának tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy megfelelőbben töltsse be szerepét a különféle jogalkotási javaslatokban a szakpolitikai megközelítések és eredmények közötti összhang biztosításában;
18. úgy véli, hogy a nem pénzügyi vállalatokra vonatkozó meglévő szabályozás konkrét rendelkezéseit ki kell terjeszteni és arányosabbá kell tenni az igazgatási terhek csökkentése, valamint a gazdaság számára a jövőbeli beruházásokra rendelkezésre álló tőke csökkenésének megelőzése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy az EMIR felülvizsgálatakor az eljárások egyszerűsítésével oldja fel az összetett rendszerek alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket, de továbbra is ismerje el a mentesség célját azt biztosítandó, hogy a nem pénzügyi vállalatokat ne terheljék a pénzügyi piac szereplőire vonatkozó jogszabályok;
19. felhívja a Bizottságot, hogy az EMIR felülvizsgálata során vizsgálja meg azt a hatást, amelyet a központi szerződő felek által elfogadott biztosítékok minőségének leszállítása a központi szerződő felek ellenálló képességére gyakorolhat, és fontolja meg, hogy egyes piaci szereplőket – például a nyugdíjalapokat – tartósan mentesíteni kell-e a központi elszámolás alól, amennyiben részvételük az alternatív nem pénzbeli fedezetek elfogadása miatt az egész pénzügyi rendszer stabilitását csökkentené;
20. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nincsenek elérhető és vonzó, megfelelő kockázatú (hosszú távú) befektetési és költséghatékony és megfelelő megtakarítási termékek a fogyasztók számára; ismételten hangsúlyozza a befektetők és fogyasztók választási lehetőségei sokféleségének szükségességét, miután a befektetői bizalom a befektetések növekedésének kulcsa; hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni egy olyan környezet kialakulását, amely ösztönzi az innovációt a pénzügyi termékek terén, nagyobb sokféleséget és több előnyt teremtve a reálgazdaság számára, és ösztönzőket biztosítva a befektetésekhez, és amely hozzájárulhat a megfelelő, biztonságos és fenntartható nyugdíjak biztosításához az uniós polgárok számára, mint például egy egyszerű, átlátható kialakítású páneurópai nyugdíjtermék kidolgozása; felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy megbízatásuknak megfelelően elemezzék a fogyasztói trendeket és készítsenek róluk jelentést, különösen a lakossági termékek tekintetében;
21. üdvözli az üzleti modellek sokféleségét; hangsúlyozza, hogy ezt a sokféleséget meg kell jeleníteni a szabályozásban és a felügyeletben, maradéktalanul figyelembe véve a vizsgált szervezetek jellegét, méretét, összetettségét és kockázatosságát, feltéve,

hogy a tisztességes verseny és a hatékony felügyelet elve teljesül; emlékeztet arra, hogy a finanszírozási eszközök sokfélesége egy erősség;

22. meggyőződése, hogy egy sikeres tőkepiaci uniónak lehetővé kell tennie bármely méretű és növekedési stádiumban lévő uniós vállalat számára a felhasználóbarát, hatékony és kedvező feltételekkel történő hozzáférést az uniós tőkepiacokhoz; úgy véli, hogy a szabályozásnak nem szabad bonyolítania a tőzsdei jegyzést, és nem akadályozhatja meg a nem jegyzett vállalatokat abban, hogy jegyzett vállalatokká váljanak; hangsúlyozza egy egyszerűsített elsődleges piaci szabályozási rendszer szükségességét a befektetők megfelelő szintű védelmét is biztosító tőkebevonás elősegítése érdekében; kiemeli az innovatív, piaci alapú finanszírozásban rejlő potenciált, különösen a pénzügyi technológiák lehetőségeit, többek között a közösségi finanszírozást és a bankon kívüli kölcsönöket, és hangsúlyozza a vonatkozó szabályozói követelmények racionalizálásának szükségességét; kéri a Bizottságot, hogy adjon teret ezen új modellek kialakulásának, valamint tárja fel és mozdítsa elő ezeket, elsőbbséget biztosítva határokon átnyúló dimenziójuknak és biztosítva a piacra lépési akadályok csökkentését; felhívja a Bizottságot, hogy a strukturális reformokhoz nyújtott támogató szolgáltatások révén támogassa ezeket a tagállamokat a tőkepiaci ágazatok fejlesztésében;
23. kéri a hatáskörök megfelelő és egyértelmű megosztását az uniós és nemzeti szint között, szem előtt tartva, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok jobban ismerik a helyi piac jellemzőit; kiemeli, hogy biztosítani kell az egységes felügyeleti mechanizmus hatékonyságát, az egyenlő versenyfeltételeket és az átláthatóságot, valamint hogy el kell kerülni a felügyeleti hatóságok és a felügyelt szervezetek közötti összeférhetlenségek kialakulását; aggódalmát fejezi ki az egységes felügyeleti megközelítés által az egységes felügyeleti mechanizmuson belül a kisebb és főként nemzeti szinten aktív szervezetekre gyakorolt hatás miatt;
24. tudomásul veszi a bankunió létrehozása terén elért eredményeket, és hangsúlyozza ennek döntő szerepét az államháztartási és banki kockázatok közötti kölcsönös függőségek kezelésében és a rendszerszintű kockázatok együttes fellépés révén történő mérséklésében; tudomásul veszi a bankunió lépésről lépésre történő kiteljesítését; hangsúlyozza, hogy a meglévő jogszabályokat maradéktalanul és időben végre kell hajtani; tudomásul veszi az európai betétbiztosítási rendszerről folyó vitákat, amelyről társjogalkotóként a Parlament is véleményt nyilvánít majd; hangsúlyozza, hogy a cél az erkölcsi kockázat elkerülése, biztosítva, hogy a vezérelv továbbra is a felelősség elve maradjon; bírálja az Egységes Szanálási Alapba való hozzájárulások kiszámításakor alkalmazott alacsony kockázaterzékenységet; elismeri a banki strukturális reformról szóló rendelet lezárására irányuló erőfeszítéseket;
25. kiemeli, hogy a jogszabályok lényegi felülvizsgálata előtt előbb végre kell hajtani és érvényre kell juttatni az elfogadott jogszabályokat; hangsúlyozza, hogy a 2014/59/EU irányelv nemzeti jogba való gyors átültetése, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmus megfelelő finanszírozása és eredményessége élvezi a legfőbb prioritást, és ezért ragaszkodik ahhoz, hogy ezen intézkedések teljes végrehajtása a megfelelő jogszabályi kereten belül fejeződjön be; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú az állami költségvetések és a banki kockázatok között fennálló közvetlen kölcsönös kapcsolatok megszüntetése, amelyek jelentős veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve; rámutat arra, hogy mivel nincsenek szabályok arra vonatkozóan, hogy miként kell eljárni a

nagymértékű eladósodottságuk miatt a pénzügyi piacokról kiszoruló államokkal kapcsolatban, sokszor túl későn kerül sor fellépésre, ami kedvezőtlenül hathat a pénzügyi stabilitásra;

26. ismételten hangsúlyozza, hogy az Unión belül egyenlő versenyfeltételekre van szükség, az egységes felügyeleti mechanizmus bankjai és a nem résztvevő tagállamok bankjai tekintetében is, és ösztönzi az euróövezeten kívüli tagállamok bevonását a bankunióba, elismerve egyúttal, hogy annak egyes elemei jelenleg önkéntes részvételt írnak elő; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az egységes piac nemzeti sajátosságok elismerése mellett történő továbbfejlődését; felhívja a Bizottságot, hogy a rendszerszintű kockázatok enyhítése és az átláthatóság javítása céljából továbbra is képviseljen szabályozói és felügyeleti szempontból határozott megközelítést a „párhuzamos bankrendszerrel” vagy a „bankrendszeren kívüli hitelezéssel” szemben; üdvözli a Szolvencia II. 2016. január 1-jétől történő alkalmazása révén a biztosítások európai szabályozása terén elért jelentős lépéseket, amelyeket értékelni kell, és lehetőség szerint tovább kell fejleszteni, egyúttal megvizsgálva a globális rendszerszintű jelentőségű biztosítók nemzetközi keretrendszerét;
27. elismeri, hogy a kkv-k sajátos jellegük, eltérő kockázati profiljuk és Európa-szerte mutatott sokféleségük miatt hagyományosan banki finanszírozásra támaszkodnak; felhívja a Bizottságot, hogy az európai felügyeleti hatóságokkal, az EKB-val és a nemzeti hatóságokkal együttműködve mérje fel a kkv-k finanszírozásának elégséges voltát, elemezze a finanszírozási csatornák diverzifikálásának akadályait és előnyeit, továbbá azt, hogy hogyan lehet lehetővé tenni a bankok és a banktól különböző pénzügyi intézmények számára a kkv-k finanszírozásának növelését, kiszélesítve a vállalatok abbéli lehetőségeinek körét, hogy fejlődésük különböző szakaszaiban különféle finanszírozási módszerek közül válasszanak; emlékeztet a kkv-szorzóhoz hasonló eszközök jelentőségére; javasolja, hogy a kkv-k jobb finanszírozására irányuló kezdeményezéseket terjesszék ki az induló vállalkozásokra, a mikrovállalkozásokra és a közepes piaci tőkeértékű vállalatokra is; kiemeli a kkv-k finanszírozásának innovatív és nagymértékben kiaknázatlan módozataiban – többek között a személyközi hitelezésben és a közösségi finanszírozásban – rejlő lehetőséget, és hangsúlyozza a vonatkozó szabályozói követelmények racionalizálásának szükségességét;
28. hangsúlyozza a tőkepiaci unió céljaihoz kapcsolódó, már elfogadott intézkedések gyors végrehajtásának fontosságát; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeni pénzügyi szolgáltatási szabályozásban tevékenyen használja fel a „kkv-tőkefinanszírozási piac” kategóriát;
29. úgy véli, hogy a vállalatok számára hozzáférést kell biztosítani az EU-ban a méretükhöz, összetettségükhöz és forrásbevonási törekvéseikhez illő piactípusok megfelelő választékához, és hangsúlyozza az olyan kiterjedtebb, integráltabb páneurópai tőkepiacok szükségességét, amelyek elkülönülnek az alapvető fontosságú regionális helyi piacoktól, de összeegyeztethetők is azokkal;
30. üdvözli a tájékoztatókról szóló irányelv közelgő felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálatnak a költségek csökkentésére és kkv-kat érintő eljárások egyszerűsítésére kell irányulnia, ugyanakkor meg kell találni a megfelelő egyensúlyt a befektetők védelme tekintetében;

31. elismeri az átláthatóbb értékpapírosítási piac kialakítására, illetve a folyamat magas színvonalának, a jogbiztonságnak és az értékpapírosítási eszközök összehasonlíthatóságának biztosítására irányuló erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy szükség van egy adattár felállítására; hangsúlyozza, hogy a magas minőségű mögöttes eszközökre vonatkozó szigorú követelményekre és az értékpapírosítási piacok valamennyi szereplőjének tényleges kockázati profilja és kockázattudatossága szerinti kalibrálásra van szükség, figyelembe véve az értékpapírosítás – különösen a szintetikus értékpapírosítás – kockázatosságát, amint az a válság alatt is megmutatkozott, ugyanakkor elismerve, hogy a tapasztalatok eltérőek az Unióban és az USA-ban; ragaszkodik ahhoz, hogy a kockázatmegtartási követelményeket nem szabad enyhíteni, hogy elkerülhető legyen a morális kockázat; hangsúlyozza, hogy fontolóra kell venni a megfelelés minősítési kritériumokkal való független tanúsítását; felhívja a Bizottságot, hogy kiemelt kérdésként mélyrehatóan értékelje az értékpapírosítás kkv-k, befektetők és pénzügyi stabilitás számára nyújtott előnyeit és kockázatait és az értékpapírosított eszközök értékesíthetőségét, és erről tegyen jelentést a Parlamentnek;
32. úgy véli, hogy a termékek és eljárások fokozott szabványosítására irányuló megközelítés csökkentheti az összetettséget, de felerősítheti a koncentrációs kockázatokat is; aggodalommal tölti el annak a veszélye, hogy a piaci szereplők piaci stressz esetén egy irányba mozdulnak el, és felszólít arra, hogy a minőségi értékpapírosítási piac kialakítása tekintetében megfelelő illetékességi szinten dolgozzanak ki megfelelő véd- és felügyeleti intézkedéseket;
33. hangsúlyozza, hogy ésszerűsíteni kell a jelentéstételi kötelezettségek tartalmát és gyakoriságát, valamint a jelentéstétellel érintett területeket azáltal is, hogy a szervezeteknek egyetlen kapcsolattartót biztosítanak a követelmények és jelentéstételi csatornák megkettőzésének elkerülése érdekében; felhívja a Bizottságot, az európai felügyeleti hatóságokat és az egységes felügyeleti mechanizmust, hogy vizsgálják meg, hogy milyen adatokra van ténylegesen szükség, igazítsák ezekhez a sablonokat, biztosítsanak egyszerűsítéseket, továbbá a kkv-k számára mentességeket; hangsúlyozza, hogy a jelentéstételi adatok csak akkor a leghasznosabbak a felügyeleti hatóságok számára, ha azok vizsgálhatóak és nemzetközileg egységesek; úgy véli, hogy arányos megközelítést kell alkalmazni az Analitikus Hitel Adattár (AnaCredit-adatbázis) kidolgozása során; meggyőződése, hogy tovább kell vizsgálni a granularitás alkalmazási körét és szintjét a költségei és hasznai tekintetében;
34. kéri a Bizottságot és a felügyeleti hatóságokat, hogy vizsgálják meg a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok (IFRS) és a prudenciális követelmények közötti kölcsönhatást, mivel a nagyobb egységesség egyaránt szolgálná a gazdaságot és a prudenciális felügyeleti hatóságot, és vizsgálják felül az adóelszámolás saját pénzeszközökre gyakorolt hatását; támogatja a nemteljesítő hitelek meghatározására irányuló kísérleteket;
35. kéri a saját és az idegen tőke eltérő megítélésének jelentős csökkentését a gazdasági ellenálló képesség és a tőkeelosztás javítása, illetve a tőkepiaci unió erősítése érdekében, amely növelni fogja a részvények vonzerejét a kibocsátók és a befektetők felé; hangsúlyozza, hogy a tranzakciós adó – különösen rövid távon – befolyásolja a piaci likviditást, és egyúttal hozzájárul a túlzott spekuláció korlátozásához;

36. hangsúlyozza, hogy a szabályozás és a felügyelet mellett tovább kell folytatni a pénzügyi ágazat kulturális változását célzó erőfeszítéseket; felszólítja a pénzügyi ágazat valamennyi szereplőjét – köztük a bankokat, a nem banki intézményeket, nemzeti központi bankokat és az Európai Központi Bankot –, hogy saját szervezetén belül tegyen meg mindent egy olyan kulturális változás és a megfelelés kultúrájának megvalósítása érdekében, amely az ügyfél érdekeit helyezi első helyre, biztosítja a kulcspozícióban lévő illetékes vezetőkre vonatkozó felelősségi rendszert és a piaci szereplők hosszabb távú orientációját, továbbá hozzájárul a finanszírozási források nagyobb differenciáltságához; hangsúlyozza a hosszú távú partnerségi megközelítésen alapuló finanszírozás, valamint a differenciált európai banki ágazat előnyeit, amelynek személyes kapcsolatokon alapuló, többek között az új digitális technológiák által kínált eszközöknek köszönhető banki szolgáltatásai kiemelkedő szerepet játszanak a fogyasztók és a mikro-, kis- és középvállalkozások számára, különösen az információs aszimmetria csökkentése szempontjából;
37. felszólít további hitelminősítők igénybevételének elősegítésére, az erősen koncentrált piacon belüli verseny növelése céljából; emlékeztet arra, hogy a Bizottság 2016 végéig várhatóan közzétesz egy jelentést egy államadóságokkal foglalkozó európai hitelminősítő intézet támogathatóságának – és/vagy az összes egyéb hitelminősítéssel foglalkozó európai hitelminősítő alapítvány – megfeleléséről és megvalósíthatóságáról; sajnálatosnak tartja a kkv-k számára a külső hitelminősítés igénybevétele esetén felmerülő magas költségeket; hangsúlyozza, hogy szükség van annak feltárására, hogy miként lehet a kkv-kat összehasonlítható és megvalósítható módon – többek között a belső minősítésen alapuló módszer fejlett változatával (AIRB) – minősíteni; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket az információs aszimmetriák megszüntetésére;
38. kéri, hogy a szakpolitikai döntéshozatal során helyezzenek nagyobb hangsúlyt az EU pénzügyi ágazatainak globális versenyképességére, ugyanakkor kerüljék el a negatív szabályozási versenyt, mindezt a pénzügyi stabilitás és a fogyasztóvédelem sérelme nélkül; hangsúlyozza, hogy az egész Unióra kiterjedő tőkepiaci uniót az európai vállalkozások és gazdaság versenyképességének fokozásával összefüggésben kell szemlélni; hangsúlyozza, hogy az eredményes pénzügyi ágazat szükséges előfeltétele a dinamikus növekedésre irányuló hatékony tőkeallokációnak, és ezáltal a növekedésnek;
39. hangsúlyozza a nemzetközi keret jelentőségét, annak hatóköre, módszerei és az uniós kerettel kapcsolatos vonatkozásai tekintetében; felhívja a tagállamokat, a Tanácsot, a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy ésszerűsítsék az EU álláspontját, befolyásának növelése és az általa demokratikus eljárás keretében elfogadott jogszabályok előmozdítása céljából; hangsúlyozza, hogy az új szabályozás egységességét – a hatályos uniós joganyaggal és a nemzetközi útmutatásokkal egyaránt, a hatályra is kiterjedő arányos végrehajtás mellett – a szükségtelen jogszabályi eltérések és átfedések elkerülése érdekében meg kell valósítani; úgy véli, hogy ezek azon átfogó célkitűzések előfeltételei, amelyek arra irányulnak, hogy előmozdítsák a hosszú távú globális stabilitást, megtartsák Európa vonzerejét a nemzetközi befektetők számára, illetve elkerüljék az EU pénzügyi ágazatának versenyképességére irányuló szükségtelen, kedvezőtlen hatásokat; emlékeztet az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdése említett, az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködés elvére; úgy véli, hogy az európai felügyeleti hatóságokat be kell vonni a nemzetközi szabványalkotó testületekben a

globális szabályozási elvekről folyó tárgyalásokba; hangsúlyozza, hogy az USA-val folytatott szabályozási párbeszédet tovább kell erősíteni; ismételten hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos szabályozási kérdéseket szükség esetén be kell vonni a nemzetközi tárgyalásokba;

40. rámutat az egyenértékűségekre vonatkozó döntések szükségesek a piaci hozzáférés előtt álló akadályok kezelése és a megfelelő szabályozási keretek terén, figyelembe véve, hogy az ilyen egyoldalú döntéseknek az európai vállalkozások és fogyasztók javát kell szolgálnia, és hogy a más joghatóságokkal meglévő egyenértékűség lehetőséget nyújt a tőkebeáramlás növelésére és további beruházások Európába vonzására; hangsúlyozza, hogy lépéseket kell tenni egy olyan következetes és koherens rendszer felé, amely révén ésszerűen elismerhetők egymás egyenértékű vagy hasonló normái;
41. kéri a Bizottságot, hogy javasoljon átfogó, következetes és konkrét keretet a harmadik országok egyenértékűségéről szóló döntésekhez, eredményalapú elemzés, illetve nemzetközi szabványok vagy megállapodások figyelembe vétele mellett; kéri, hogy minden egyenértékűségről szóló döntést felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén fogadjanak el; úgy véli, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak megfelelő szerepet kell játszaniuk a harmadik országok egyenértékűségével kapcsolatos értékelések összehangolásában;

A pénzügyi szolgáltatások jobb uniós szabályozása

42. úgy véli, hogy a jobb pénzügyi szabályozás magában foglalja a szilárd alapokon álló szabályozást és ennek kiindulópontja a jelenlegi közösségi vívmányok tagállamok általi alkalmazása; hangsúlyozza, hogy a jogszabályok hatékony, eredményes és következetes végrehajtása alapvető fontosságú, és felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen nyújtson be jelentést a Parlamentnek a jogszabályok átültetésének és végrehajtásának állapotáról, és – adott esetben – a tagállamok ellen indított kötelezettségszegési eljárásokról; sürgeti a tagállamokat, hogy megfelelően érvényesítsék a jogszabályokat; úgy véli, hogy a túlszabályozás nem segíti elő a belső piac működését és a versenyt; úgy véli, hogy a vállalkozók alacsony szintű standardok tetszés szerint való alkalmazása révén történő vonzása és a túlszabályozás szintén nem segíti elő a belső piac működését; kéri a Bizottságot, hogy készítsen átfogó elemzést és jelentést a tagállamok által a pénzügyi jogalkotás terén hozott valamennyi túlszabályozási intézkedésről, és ezeket 2016 végéig nyújtsa be a Parlamentnek;
43. felhívja a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat az irányelvek átültetéséhez megállapított határidők betartása mellett, mivel ez – azon túlmenően, hogy jogi követelmény – kulcsfontosságú a jogszabályok teljes végrehajtásában bekövetkező indokolatlan késedelmek, valamint a részleges vagy nem egységes uniós szintű alkalmazás elkerüléséhez, ami az érintett különféle szereplők számára egyenlőtlen versenyfeltételeket és egyéb torzulásokat eredményezhet;
44. hangsúlyozza, hogy jobb minőségű és ágazatközi koordinációra van szükség a Bizottság és az európai felügyeleti hatóságok tervezeteiben és a tervezeteinek kidolgozására irányuló eljárásokban, amely magában foglalja az időzítést, a prioritások meghatározását, továbbá az átfedések elkerülését; hangsúlyozza, hogy ennek el kell kerülnie az alap-jogiaktus felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban való

megismétlését, de azt is el kell kerülnie, hogy az alap-jogiaktusban kezelendő politikai döntéseket inkább a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban rendezzék;

45. felhívja a Bizottságot, hogy tegye lehetővé valamennyi érintett érdekelt fél – többek között a szakértői csoportok szintjén történő – korai bevonását; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a konzultációkon való kiegyensúlyozott részvételt azáltal, hogy tükrözi az érdekelt felek sokféleségét, valamint jobb feltételeket biztosít a vállalkozókat, a fogyasztókat és a civil társadalmat képviselő kisebb érdekelt felek részvételéhez és elősegíti azt, ideértve a konzultációk szervezésének és a kérdések feltevésének módját;
46. üdvözli a jobb szabályozásra vonatkozó ütemterv célkitűzéseit; elismeri, hogy általánosságban szükség van a szabályozás megfelelőségének vizsgálatára, most és a jövőben is; a megfelelőség kérdését azonban nem lehet függetleníteni a pénzügyi ágazat egészének működésétől; hangsúlyozza a REFIT szerepét a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó, hatékony és eredményes, az arányosság elvét szem előtt tartó szabályozás kidolgozásában, illetve az értékelési gyakorlat támogatásában; kéri, hogy jobban vonják be a Parlamentet a döntéshozatalba és a REFIT-tel kapcsolatos értékelésekbe; emlékeztet arra, hogy a szabályozás javítását kell előtérbe helyezni, nem pedig a deregulációt; hangsúlyozza, hogy a belső piacon belüli átláthatóság, egyszerűség, hozzáférhetőség és tisztességesség biztosításának a fogyasztókat érintő minőségi jogalkotási program részét kell képeznie; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU nem hozhat létre szándékolatlan megfelelési terheket abbéli törekvésében, hogy a tőkepiaci unió keretében nagyobb harmonizációt teremtsen;
47. úgy véli, hogy az európai felügyeleti hatóságok és az egységes felügyeleti mechanizmus döntő szerepet játszanak a jobb szabályozás és felügyelet célkitűzéseinek megvalósításában; hangsúlyozza az európai felügyeleti hatóságok és az egységes felügyeleti mechanizmus szerepét a különböző jogszabályok következetességének és egységességének biztosításában, a bizonytalanság és a szabályozási arbitrázs csökkentésében, valamint a piaci szereplők közötti kölcsönösen előnyös együttműködés elősegítésében; hangsúlyozza, hogy az európai felügyeleti hatóságokat és az egységes felügyeleti mechanizmust megfelelően kell finanszírozni és személyzetrel kell ellátni ahhoz, hogy elvégezhesék a társjogalkotók által rájuk bízott feladatokat;
48. kiemeli, hogy az európai felügyeleti hatóságokról szóló rendeletek felülvizsgálatának tükröznie kell a fokozott parlamenti ellenőrzésre vonatkozó elszámoltathatósági és átláthatósági rendelkezéseket – ahogyan erről az egységes felügyeleti mechanizmusról és az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendeletek is rendelkeznek –, és erősítenie kell az európai felügyeleti hatóságok Bizottságtól való függetlenségét; úgy véli, hogy fel kell tárni az európai felügyeleti hatóságok első szintű szakaszban történő, szakértői szintű részvételének lehetőségeit, egyúttal tiszteletben tartva a társjogalkotók előjogait is;
49. hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az alap-jogiaktusok, illetve a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási jogi aktusok közötti kölcsönhatást, következetességet és egységet; ismételten hangsúlyozza, hogy a főbb politikai döntéseket a társjogalkotóknak kell meghozniuk az alap-jogiaktusokban, és ez nem hagyható a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra, amelyek szerepe, hogy „a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve

módosítják” (az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke); ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság és az európai felügyeleti hatóságok a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási aktusok és iránymutatások elkészítése során tartsák magukat az alap-jogiaktusban meghatározott felhatalmazásokhoz, és tartsák tiszteletben a társjogalkotók megállapodását; sajnálatosnak tartja, hogy a felügyeleti hatóságok a végrehajtási aktusok kidolgozása során a múltban nem minden esetben tartották magukat az európai jogalkotók által meghatározott megbízatáshoz; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság (felhatalmazáson alapuló jogi aktusok) és az európai felügyeleti hatóságok (technikai standardok) közötti koordináció nem megfelelő és ezért kedvezőtlenül hathat a megfelelés minőségére, különösen amennyiben a részletes követelményeket csak röviddel az alap-jogiaktus végrehajtási határideje előtt fogadják el;

50. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben válassza szét a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási jogi aktusokat, illetve ezen aktusok időben történő elfogadása érdekében kerülje a csomag alapú megközelítéseket;
51. felhívja a Bizottságot, hogy az európai felügyeleti hatóságok által benyújtott szabályozástechnikai standardokat és végrehajtás-technikai standardokat érintő módosításokat tegye átláthatóvá a társjogalkotók és az érdekelt felek számára;
52. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által elvégzett előzetes jogi felülvizsgálat nem csökkentheti a folyamat átláthatóságát a Parlament számára és nem is korlátozhatja a Parlament konzultációs jogát; kéri, hogy a kidolgozás folyamata során az európai felügyeleti hatóságok proaktívan, rendszeresen, teljes körűen és haladéktalanul tájékoztassák a Parlamentet a munka aktuális állapotáról, és erről folytassanak konzultációt a Parlamenttel;
53. felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a társjogalkotók által meghatározott benyújtási határidőket, és haladéktalanul adjanak magyarázatot a társjogalkotóknak, amennyiben nem várható a határidő betartása;
54. emlékezteti az európai felügyeleti hatóságokat arra, hogy a technikai standardokra, iránymutatásokra és ajánlásokra az arányosság elve vonatkozik; felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy az iránymutatások terjedelme és száma tekintetében alkalmazzanak óvatos megközelítést, különösen ha az alap-jogiaktus szerint nincsen külön felhatalmazásuk; megjegyzi, hogy korlátozó megközelítésre van szükség az európai felügyeleti hatóságok erőforrásai tekintetében is, továbbá amiatt, hogy feladataik között prioritásokat kell felállítaniuk, ugyanakkor az eredményes felügyelet gyakorlati korlátait nem határozhatják meg a költségvetési korlátozások, és kéri, hogy biztosítsák az európai felügyeleti hatóságok erőforrásokkal való megfelelő ellátását, hogy ezáltal saját megbízatásuk keretein belül megbízható, független és hatékony nyomon követésre nyíljon lehetőség;
55. felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy éljenek azon jogukkal, hogy információt kérjenek arról, hogy a tagállamok hogyan alkalmazzák az alap-jogiaktusokat, és végezzenek rendszeresebben szakértői értékelést az illetékes nemzeti hatóságokról a tagállamok közötti felügyeleti konvergencia fokozása céljából;

56. felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy honlapjaikon rendszeresen tegyék közzé a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának egységes szerkezetbe foglalt változatait, ideértve egy összefoglalót, amely a vállalkozások, a fogyasztók, a civil társadalmi szervezetek és mások számára is elérhető és érthető; úgy véli, hogy érdemes lenne megvizsgálni egy nemzeti végrehajtást is tartalmazó közös nyilvántartás létrehozását;

Jövőbeni irányvonal

57. felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy rendszeresen (legalább évente) végezzék el a koherencia és a konzisztencia ellenőrzését, és tegyék ezt meg többek között ágazatközi alapon és valamennyi jogalkotási aktus tervezetének, valamint az elfogadott jogszabályok – többek között a szabályozástechnikai standardok és végrehajtás-technikai standardok – esetében is, és különítsenek el erőforrásokat erre a tevékenységre;

58. felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy rendszeresen (legalább évente) végezzék el az arányosság és a hatékonyság ellenőrzését – különös tekintettel a kis- és közepes méretű piaci szereplőkre alkalmazandó követelményekre –, és tegyék ezt meg valamennyi jogalkotási aktus tervezetének esetében is, és különítsenek el erőforrásokat erre a tevékenységre; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé egy olyan zöld könyvet, amely feltérképezi az arányosság pénzügyi szabályozásban való elősegítésére irányuló új megközelítéseket;

59. hangsúlyozza, hogy az egyes jogalkotási intézkedések hatása eltér összesített hatásuktól; felhívja a Bizottság szervezeti egységeit, hogy az európai felügyeleti hatóságokkal, az egységes felügyeleti mechanizmussal és az Európai Rendszerkockázati Testülettel közösen legalább ötévente végezzék el a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozása által a pénzügyi piacokra és szereplőire kifejtett uniós és tagállami szintű összesített hatások átfogó mennyiségi és minőségi értékelését a hiányosságok és joghézagok meghatározása, a pénzügyi szolgáltatások szabályozása teljesítményének, hatékonyságának és eredményességének értékelése érdekében, továbbá biztosítsák, hogy az ne akadályozza a tisztességes versenyt és a gazdaság fejlődését, és erről nyújtsanak be jelentést a Parlamentnek; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy részletes hatásvizsgálatokat és költség-haszon elemzéseket végezzenek el a jövőbeni jogalkotás számára a jogalkotás hozzáadott értékének kimutatása érdekében, különösen a gazdasági növekedés és munkahelyteremtés tekintetében; kiemeli, hogy a hatásvizsgálatoknak és a költség-haszon elemzéseknek magukban kell foglalniuk az EU pénzügyi szabályozási keretrendszerének fontos részét alkotó 2. szintű intézkedések hatásának alapos értékelését; emlékeztet arra, hogy a jogalkotási intézkedések hatásának számszerűsítése nehéz lehet, különösen mivel az előnyök nehezen mérhetők, de a számszerűsítésre irányuló módszereket továbbra is használni kell;

60. felhívja a Bizottság szervezeti egységeit, hogy az első értékelést független kutatásokra is támaszkodva 2016 végéig végezzék el, és tegyenek jelentést az általános hatásról, továbbá külön fejezetekben a következőkről:

- a különböző pénzügyi ágazatokra gyakorolt hatások, ideértve a piaci szereplők megfelelő differenciált bontását méret, összetettség és üzleti modell szerint, továbbá a nem pénzügyi szervezetekre gyakorolt hatások,

- esetleges hiányosságok és joghézagok, egyúttal megvizsgálva az új fenyegetések és kockázatok, illetve átfedések és nem szándékos következmények esetleges kialakulását;
- a tényleges és várható gazdasági hatások, valamint az európai pénzügyi ágazat versenyképessége a világban,
- a reálgazdaság – többek között a kkv-k, a fogyasztók és a foglalkoztatás – számára előnyt jelentő lehetőségek,
- a jelenlegi finanszírozási csatornák további javításának és a kiegészítő finanszírozási csatornák bővítésének szükségessége, ideértve a kkv-k és a közepes piaci tőkeértékű vállalatok finanszírozáshoz való hozzáférésre kifejtett hatást,
- a hosszú távú finanszírozás kínálatra és keresletre gyakorolt hatásai,
- az eszközök és kockázatok diverzifikálására és elosztására, valamint a tényleges elsődleges alapvető tőke és az összes eszköz arányának alakulására a pénzügyi intézményekben gyakorolt hatások,
- a lakossági befektetők, intézményi befektetők, illetve fogyasztók és ügyfelek számára létrehozott keret hatékonysága és megfelelősége, ideértve az átláthatóságot szabályozó keretet,
- az egységes piac előtt álló akadályok felszámolásának, a szabályozási arbitrázs korlátozásának és a verseny előmozdításának hatékonysága,
- a pénzügyi piaci stabilitásra kifejtett hatás és a morális kockázat, többek között a szabályozás hiányának lehetséges költségei és kockázatai, figyelembe véve a G20-ak ajánlásainak hatékony végrehajtását, illetve a pénzügyi cégek összekapcsolódásának szintjét;
- a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok valós értéken történő értékelésének hatása a pénzügyi stabilitásra, a prudens értékeléshez képest,
- az uniós makroprudenciális felügyelet keretrendszerének hatékonysága és megfelelősége,
- az európai felügyeleti hatóságoknak a hatályos jogi keretek értelmében kapott feladatok teljesítésére irányuló képessége, valamint a keretek fejlesztéséhez a közeljövőben adott esetben megteendő lépések, különösen az európai felügyeleti hatóságok finanszírozása tekintetében,
- a nemzetközi normákkal való összefüggések és az európai vállalkozások globális versenyképességére gyakorolt hatások, figyelembe véve az EU és más jelentős joghatóságok összehasonlítását a meglévő szabályozás és annak végrehajtási szintje tekintetében;

61. felhívja a Bizottságot, hogy megállapításait nyújtsa be a Parlamentnek és a Tanácsnak, és szükség esetén javasoljon intézkedéseket;

o

o o

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.